

Inlevelse

”Du ska älska Herren dig Gud av hela ditt hjärta och hela din själ” (5 Mos 6:5).

Detta är en del av den ära vi ger till Gud, som ser sig själv förhärligad när han blir älskad. Det finns två typer av kärlek: (1) Amor concupiscentiae, en självisk kärlek, som är själv-kärlek, liksom när vi älskar för att han gör oss en stor tjänst. En ogudaktig människa kan sägas älska Gud för att han har gett honom en stor skörd, eller låtit hans bågare flöda över med vin. Detta är snarare att älska Guds välsignelser än att älska Gud. (2) Amor amicitiae, en förtjusningens kärlek, som när en människa gläds över en vän. Detta är att verkligen älska Gud; då är hjärtat riktat mot Gud, som när en människas hjärta vakar över sina skatter. Denna kärlek är överflödande, inte några få droppar, utan en ström. Den är ypperlig; vi ger Gud det bästa av vår kärlek, gräddan i den. HV 8:2 ”Kryddat vin skulle jag ha gett dig att dricka, av saften från mitt granatträd.” Har den trolovade en bågare ännu saftigare och kryddigare, så är det den Kristus ska smaka. Den är intensiv och brinnande. Verkliga ’Guds heliga’ är serafer som flammar av helig kärlek till Gud. Höga visans jungfru var amore percussa, i ett svimfärdigt tillstånd, ”sjuk av kärlek.” HV 2:5. Att älska Gud på det sättet är att förhärliga Gud. Han som är vår främsta orsak till salighet får det främsta av vår inlevelse.

Thomas Watson